

BERGEN strikkefestival

29. SEPTEMBER - 1. OKTOBER
2017

● Norsk Trikotasjemuseum
MUSEUMSENTERET i Hordaland

Hordaland fylke har huset mange tekstilfabrikker gjennom tidene. Flere av disse var strikkefabrikker og i dag finnes fortsatt miljøer fra denne tiden som forteller oss at og strikketradisjoner er høyst levende. Strikking blir også stadig mer populært blant yngre generasjoner.

Norsk Trikotasjemuseum har et regionalt og nasjonalt ansvar for å bevare og formidle om historiene til tekstilindustrien, men med prosjekt Bergen Strikkefestival ønsker vi å sette mer fokus på og skape møtesteder for håndstrikk.

Vi arrangerte Bergen Strikkefestival for første gang i 2016 og denne ble omfattende og svært populær, og vi ønsker å videreføre med en ny festival i 2017. Men for at vi skal kunne gjennomføre Bergen Strikkefestival 2017 må vi skille den ut og definere den til et prosjekt som kommer ved siden av driften av Norsk Trikotasjemuseum.

Vi søker derfor mellom annet om lønnsmidler til en prosjektleder som kan planlegge og koordinere Bergen Strikkefestival 2017, en festival som vil bli en stor begivenhet for hele fylket.

Hvorfor arrangere en strikkefestival?

Strikkefestivalene har lang tradisjon i mange land, som Danmark, Island og England. Norge har latt vente på seg, tross i at strikking på mange måter er «typisk norsk». Setsdalskoften, Selbuvottene og Skappelgenserene er bare noen eksempler på suksessfulle strikkehistorier fra Norge.

De fleste eier minst et par hjemmestrikke- de sokker eller en mariusgenser som noen har strikket til dem. Designere som Unn Søiland Dale og Arne & Carlos har gjort seg kjent i utlandet. Trenden ser heller ikke ut til å snu - ifølge en undersøkelse fra 2016 så strikker hele 40% av alle norske kvinner. Forskning viser også at strikking er sunt - det senker stressnivået og kan redusere angst og depresjoner. Mange forteller også at strikking er gir en god mestringsfølelse og en glede over å kunne lage noe selv.

Omsider har strikkefestivalene dukket opp også her til lands. Stavanger, Oslo, Tromsø, Orkanger og Fredrikstad har alle

strikkefestivaler. Og alle disse opplever stor suksess og utsolgte billetter.

På Norsk Trikotasjemuseum har vi lenge arrangert strikkekaféer, og sett at disse blir mer og mer populære. Spesielt tema som norsk design, tradisjonelle mønster og garnproduksjon fenger og interesserer strikkerne. Dette tyder på at det er et behov om å møtes rundt felles interesser og lære nye ting.

Takket være sosiale medier som Instagram har strikkingen også blitt mer synlig, og mange knytter nye bekjentskap på Internett. Men de sosiale mediene har ikke erstattet møteplassene, tvert i mot. Vi ser at det er et større ønske om å ha steder der man kan møtes når avstandene blir store.

Så hvorfor finnes det ingen strikkefestivaler i Bergen og Hordaland? I et fylke hvor tekstilindustrien har vært så viktig, både for Bergen by og for utviklingen av industrisamfunnene i andre deler av Hordaland.

Hordaland og Bergens første og største og eneste strikkefestival!

30. september – 2. oktober 2016 skrev vi historie da vi arrangerte Bergens første, eneste og største strikkefestival! Nærmere 900 personer tok turen til museet denne helgen – på workshops, foredrag, konserter og mye mer. De besøkende kom ikke bare fra Bergen, men fra hele Hordaland, fra ulike steder i Norge og fra utlandet. Takket være 13 frivillige, samt alle ansatte på museet klarte vi å gjennomføre festivalen på en svært god måte.

I ettertid ser vi at strikking er svært sammensatt. Strikking ses ofte på som en hobby, men vi mener at det er så mye mer. Det er kulturhistorie, det er mønster- og designhistorie, og det handler om vår

egen industrihistorie. Vi mener at en strikkefestival kan være med og ivareta denne faglige dimensjonen. Dette så vi klart og tydelig da vi arrangerte Bergen strikkefestival og vi ønsker å videreutvikle denne til å ha et enda tydeligere faglig innhold og tyngde med fokus på flere workshops og gode diskusjoner rundt strikkingen og håndarbeidets rolle i dag.

Vi ønsker også å være med på å vise frem norske strikkedesignere til publikummet. Det er også en økende interesse for norsk ull og produksjon, noe vi synes er svært positivt. Derfor hadde vi i 2016 både Raura Garn og Hillesvåg Ullvarefabrikk tilstede på festivalen, som begge er norske produsenter av ullgarn.

Et samfunnsaktuelt museumsarrangement

Vi mener det er positivt for museet å arrangere en slik festival, og vi får mulighet til å samarbeide med kursholdere, forfattere, kunstnere og musikere og kombinere dette til et unikt kulturtilbud for en sammensatt publikumsgruppe. Samarbeidet med de frivillige mener vi også er positivt for museet og strikkemiljøet i Hordaland. Slik genererer vi et tettere bånd til miljøet, og de frivillige kjenner en lojalitet og et ønske om å være med på å lage festivalen samme med oss.

Bergen Strikkefestival skal være et møtested for strikkere, der de også kan få faglig påfyll med foredrag og workshops.

I tillegg ønsker vi å by på høytlesinger og konserter som vi mener gir festivalen det lille ekstra, og en liten avkobling fra det faglige. Festivalen i 2016 ble en suksess, med tilreisende fra hele landet – og andre land i Norden. Allerede har interessen for neste festival meldt seg, også fra andre land.

Strikkefestivalen ser ut til å sette både Salhus, Bergen og Hordaland på strikkkartet. Det synes vi er på tide, med tekstilindustriens lange historie på Vestlandet. Vi har også lokaler som er velegnet til formålet, og synes det er flott å kunne åpne opp det nasjonale industriminnet Salhus Tricotagefabrik for en ny arena og et nytt publikum.

Veien videre...

Festivalen har allerede hatt en positiv effekt på museumsstatistikken, samt at vi fikk gode tilbakemeldinger fra foredragsholdere, frivillige og publikummere som ønsker seg tilbake i 2017. Mange har kommet tilbake som museumsgjester.

Vi ønsker å gjøre museet om til en levende kulturarena som skaper møter mellom ulike strikkes tradisjoner, strikkemiljøet, kunstnere, musikere og frivillige. Vi ønsker også å ha muligheten til å rette oss mer mot det engelskspråklige publikummet, med noen foredrag og workshops på engelsk.

I tillegg skal en av festivaldagene være en familiedag med rimeligere inngangspris. Vi erfarte at det fungerte godt i 2016, men ønsker å ha muligheten til å utvide tilbudet, slik at flere tar med seg familiemedlemmer og barn på og på denne måten åpne festivalen og museet opp for nye publikummere.

Med denne søknaden søker vi midler til å gjøre festivalen enda større og bredere, og men fortsatt ha et høyt fokus på det faglige innholdet på både foredrag og workshop. Festivalen skal løfte strikkingen ut av stuen og sofaen og inn i museet!

Fra workshopen: "Fotostrikk" med Kristin Frøslund